

Mening, at disse tre Emner skulde behandles paa en og samme Konference, som altid vilde være i Stand til at arbejde i forskellige Sektioner. Udvalget har forhandlet om Tidspunktet og Stedet for en saadan Konference samt om den Fremgangsmaade, der burde følges med Hensyn til sammes Sammenkaldelse. Udvalget udtalte Forhaabningen om, at Konferencen kunde træde sammen i Løbet af Aaret 1929, og at næste Aars Forsamling, under Hensyn til hvor vidt Forberedelserne var naaet, vilde være i Stand til endelig at fastsætte Tidspunktet for Konferencens Sammentræden. Som Sted for Konferencen vedtog Udvalget *Haag*, og med Hensyn til Fremgangsmaaden ved Indkaldelsen af Konferencen var Udvalget enstemmig af den Formening, at saavel denne som Forberedelsen udelukkende burde ske af Folkeforbundet.

Forberedelsen til Konferencen — et Arbejde, der frembyder de største Vanskeligheder — bør efter Udvalgets Mening overlades Folkeforbundets Sekretariat bistaaet af et særligt Organ, der antagelig mest praktisk vilde være en Komité paa fem Medlemmer, der vilde være at udnævne af Raadet. Naar dette foreløbige Arbejde er endt, vil der være at tilstille Staterne Spørgeskemaer begærende Oplysninger om de forskellige Staters Stilling (Lov og Praxis) overfor de foreliggende Spørgsmaal herved følgende den Fremgangsmaade, der blev anvendt forud for Søretskonferencen i London (1908—09). Det nødvendige Beløb til Oprettelse af den nye Femmandskomité blev bevilget af 4. Udvalg, som derimod ikke vedtog for næste Aar at fastholde Bevillingen for den oprindelige sagkyndige Komité. Det af 1. Udvalg udarbejdede Forslag til Resolution vedtoges af Forsamlingen (Resolutionens Tekst findes som Bilag til nærværende Beretning).

De to ovennævnte Spørgsmaal 1) om de diplomatiske Privilegier, 2) om Søroveri forventes som ovenfor bemærket af Raadet ikke at tiltrænge en umiddelbar Kodifikation. To andre Spørgsmaal blev af Raadet forbeholdt til særlig Behandling, nemlig 1) Spørgsmaalet om Fremgangsmaaden ved internationale Konferencer og ved Afslutningen og Redaktionen af internationale Overenskomster samt 2) Spørgsmaalet om Udnyttelsen af Havens Rigdomme. I Henhold til Raadets Forslag, som 1. Udvalg tiltraadte for alle fire Spørgsmaals Vedkommende, vil af de to sidste det første blive Genstand for særlig Studium i Sekretariatet eventuelt efter Henvendelse til de forskellige Stater om Oplysninger om den af dem anvendte Fremgangsmaade, og det andet vil blive oversendt til Studium af den økonomiske Komité i Forbindelse med det

internationale Raad for Havundersøgelser i København og andre egnede Institutioner.

Det *tredie* Spørgsmaal, der forelaa for 1. Udvalg, var Paraguays — i Delegeretforsamlingen den 10. September 1927 — fremsatte Forslag gaaende ud paa at anmode Raadet om at udnævne en Komité af Sagkyndige til at forberede en almindelig systematisk Plan til Kodificering af Folkeretten i det Omfang, i hvilket det maatte være muligt, tagende Hensyn til det Arbejde, der i denne Henseende allerede har fundet Sted i Amerika. Forslaget støttedes i Udvalget fra italiensk og dansk Side, og Udvalget var af den Formening, at Arbejdet bedst betroedes til en særlig af Raadet udnævnt Komité af Sagkyndige, men at en Konstituering af en saadan Komité formentlig burde udskydes, indtil den allerede eksisterende Komité af Sagkyndige (se det ovenfor behandlede andet Spørgsmaal) havde haft Lejlighed til nærmere at undersøge Betingelserne, under hvilke Problemet nærmere kunde studeres. Forsamlingen vedtog Udvalgets Forslag til Resolution, hvis Tekst findes som Bilag til nærværende Beretning.

Det *fjerde* for første Udvalg foreliggende Spørgsmaal oversendtes samme fra 3. Udvalg, til hvilket det af Hr. *Nansen* fremlagte Forslag om en almindelig fakultativ Konvention om obligatorisk Voldgift af Forsamlingen var blevet henvist. 3. Udvalg havde i Principet udtalt sig i Favør af Studiet af en saadan Konvention og anmodet 1. Udvalg om at undersøge Detaillerne af samme ud fra et juridisk Synspunkt. 1. Udvalg besluttede, efter at Spørgsmaalet havde været Genstand for megen Diskussion og havde været behandlet af et Underudvalg, at svare 3. Udvalg, at det ikke saa sig i Stand til under nærværende Forsamling at underkaste det norske Forslag et detailleret Studium. 1. Udvalg kunde slutte sig til den i tredje Udvalg til Orde komne Stemning i Favør af Studiet af en almindelig Konvention om obligatorisk Voldgift og var af den Formening, at Studiet burde overlades til den Komité (»comité de sécurité«), hvis Udnævnelse forudsattes i den af 3. Udvalg den 21. September 1927 vedtagne Resolution (se nedenfor Beretningen om Arbejdet i 3. Udvalg). 1. Udvalg var iøvrigt af den Anskuelse, at dette Studium burde udstrække sig til Voldgiftsbegrebets mulige Udvikling fra alle forskellige Synspunkter. 1. Udvalg henledte iøvrigt 3. Udvalgs Opmærksomhed paa følgende fire Punkter, som værende af særlig Vigtighed for det Studium, som skal tages op:

a) Der er Grund til at undersøge Midlerne til at fremme saavel Tiltrædelsen af den